

круги польського суспільства через такі причини:

перша, що через поширення таких сезонних контрактів з польськими робітниками „польські двори увільняються від постійного страху перед опозиційним що року з мотивів політичних страйком українських робітників;

друга, що польські двори відтягують в той спосіб польських робітників з Західної Галичини і з королівства Польського від еміграції до Прусе.

Третя, та певне найважливіша, що ця акція може вплинути дуже добре на справу польської колонізації в Східній Галичині (підкреслення „St. Polsk'ogo“) через те, що багато цих польських робітників могло-б осісти і лишатись на місці, коли-б тільки дістало шматок землі і постійну працю в дворі“. До сновення цього останнього кляче „Słowo Polskie“ „польських земля“ в Східній Галичині, підкреслюючи, що земля тут коштує дешевше, ніж у Західній Галичині і тому приєшнїща для тамошнього польського робітника.

Розуміється нічого дивуватись потім, що український малоземельний селянин, позбавлений зарібку на місці, емігрує масами до Америки, а його місце займає польський колоніст. Нічого також дивуватись статистичним цифрам, котрі показують постійне зменшення українського елементу на українській землі. І обовязком нашим мусить бути слїдати пильно за оттакими проявами польської політики супроти України, живцем перейнятими від Прусаків, тим більше, що останніми часами появляються польські голоси (арим. Polski stan posiadania na Rusi—Бартошевича) з закликом перенести оці методи польської політики і до нас—на Правобічну Україну. Прав.

Нові дані про зріст польської колонізації в Східній Галичині.

Остання офіційна польська статистика виказала, як відомо, величезний зріст польського елементу в українській частині Галичини. Крім польської імміграції і крім колонізації українського населення (головним чином латинників), велику роль відіграє в цій процесі плянова колонізація поляками української землі. Відомо діяльність в цьому напрямі банку „Zemla Polska“, відомі заходи польських націоналістів в ділі парцеляції поміщицької землі, виключно між сироваджених з Польщи мазурів. До цих заходів прилучається останніми часами ще плянова робітничая колонізація, про котру ось що читаємо в одному з останніх чисел (№ 608) львівського „Słowa Polsk'oe“.

„В осени минулого року—паше відбулась конференція представників рільничих товариств, котра вирішила, що за контрактований на цілий сезон робітник не коштує дорожче від робітника поденного. Цього року відбулась уже перша сироба в цьому напрямі, а саме 11 польських дворів в Східній Галичині сироваджало собі за посередництвом „Polskiego Towarzystwa Emigracyjnego“ 1200 польських робітників. Сироба ця вдалась дуже добре. Вона, паше далі „Słowo Polsk'oe“—повинна інтересувати широкі